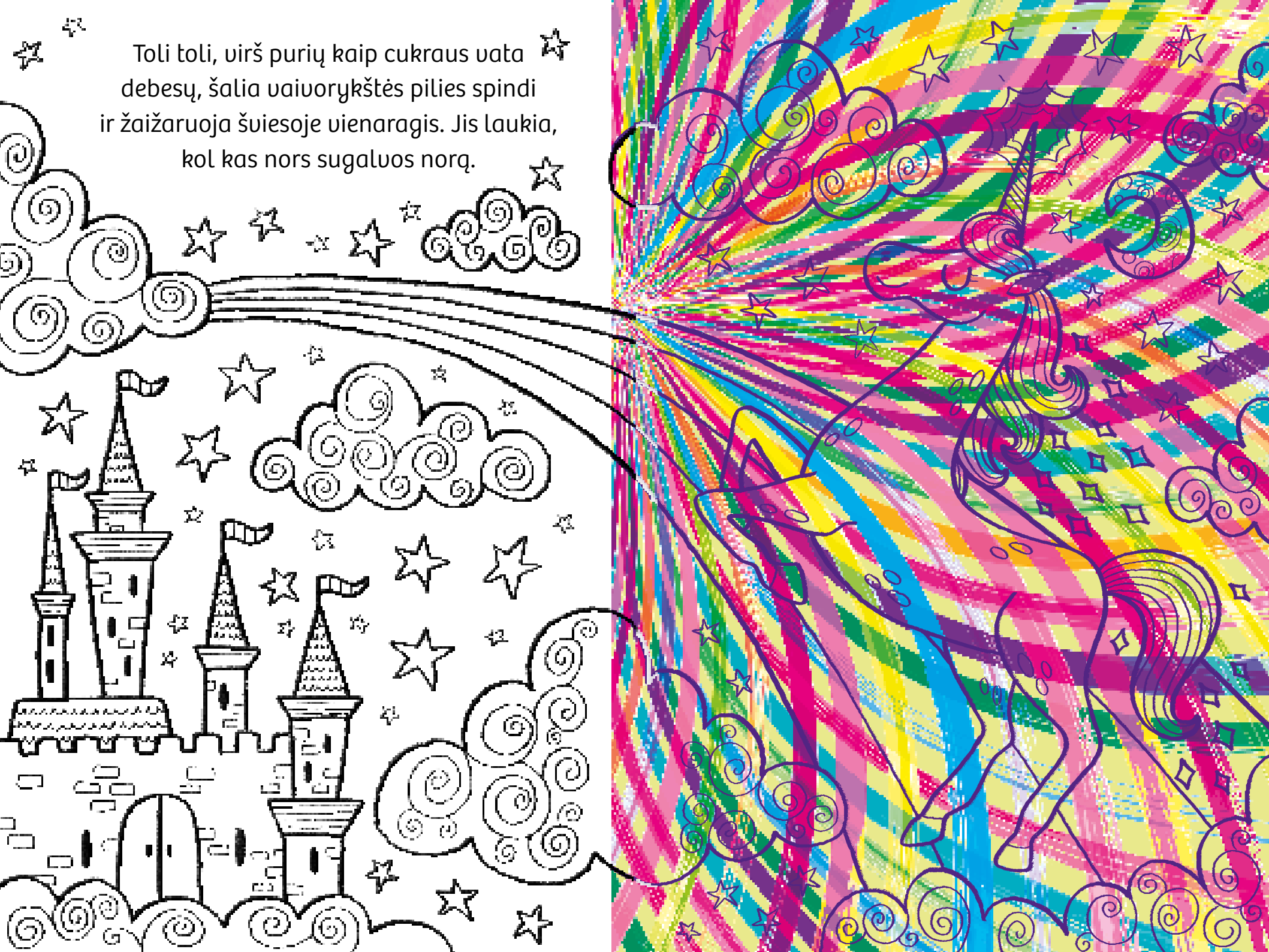
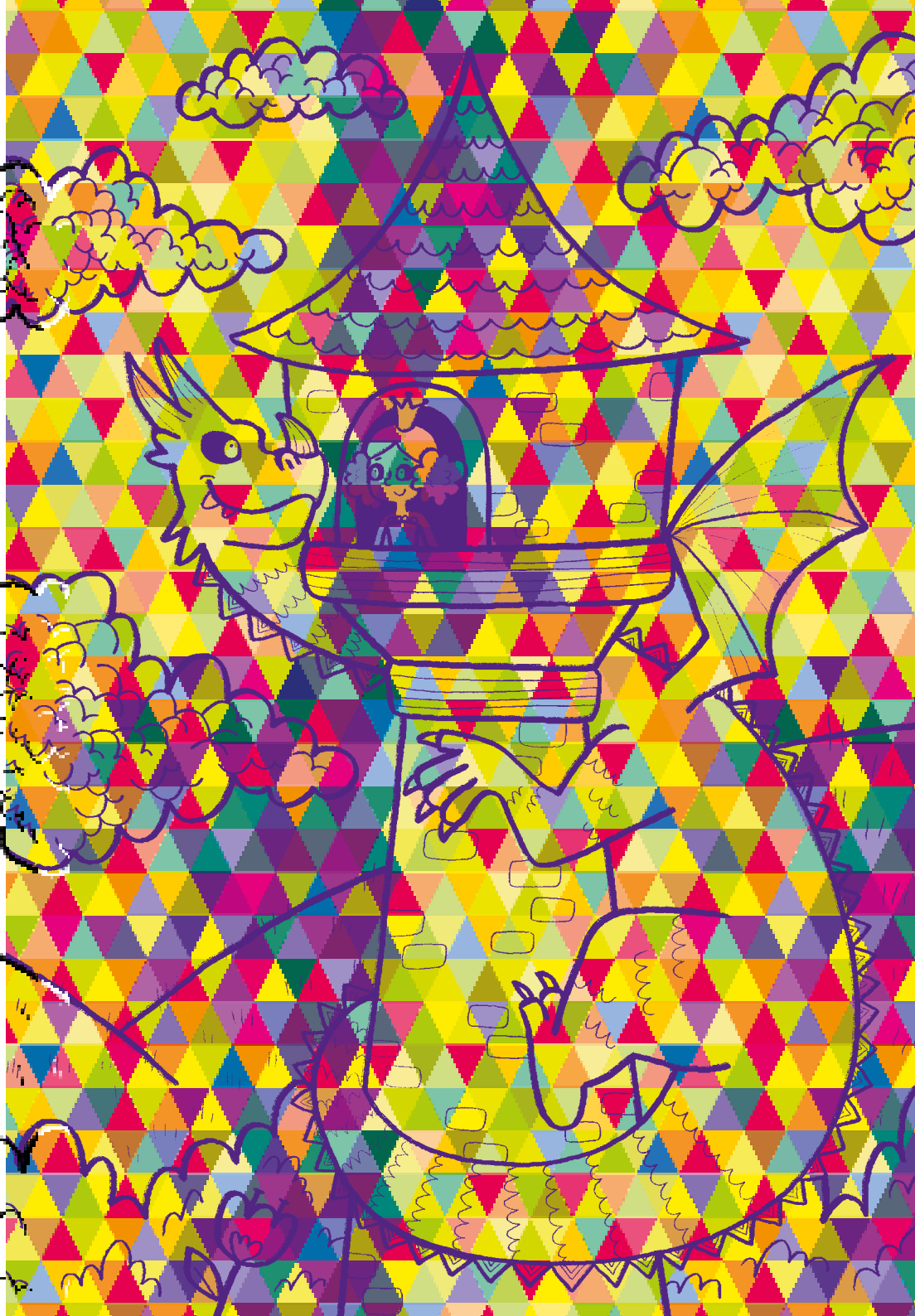

Toli toli, virš purių kaip cukraus vata
debesų, šalia vaivorykštės pilies spindi
ir žaižaruoja šuiesoje vienaragis. Jis laukia,
kol kas nors sugalvos norą.

Kai kurie slibinai pasirenka gyventi netoli pilių. Jie tampa gerais, ištikimais sargais ir mielais bičiuliais. Tačiau visi slibinai kartais gali būti truputį nevaldomi.

Laukiniai slibinai yra nuožmūs padarai.
Jie sukasi ir neria žemyn pačiame audros
įkarštyje ir ugninis jų kvėpavimas blykčioja
tarp žaibo kirčių.

